

**DET KONGELIGE
SAMFERDSELSDEPARTEMENT**

Likelydende brev
Se vedlagte liste

Deres ref

Vår ref
09/888- MLA

Dato
02.06.2009

Høring – forslag til forordning om passasjerrettigheter i vegtransportsektoren

Kommisjonens forslag til Europaparlamentets og Rådets forordning om busspassasjerers rettigheter og om endring av forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbeid mellom nasjonale myndigheter med ansvar for håndhevelse av lovgivning om forbrukerbeskyttelse

Innledning.

Den Europeiske Kommisjonen (Kommisjonen) har i KOM (2008) 817 lagt fram forslag til forordning om busspassasjerers rettigheter og om endring av Europaparlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbeid mellom nasjonale myndigheter med ansvar for håndhevelse av lovgivning om forbrukerbeskyttelse. Forslaget til ny forordning inneholder krav som generelt skal bedre busspassasjerers rettigheter; med spesiell fokus på rettigheter til personer med nedsatt funksjonsevne og personer med redusert bevegelighet.

Samferdselsdepartementet sender med dette Kommisjonens forslag på høring.

1. Hensyn bak forslaget

1.1 Bakgrunn og formål

Markedet for internasjonal persontransport med buss er allerede liberalisert. Adgangen til dette markedet ble åpnet ved forordning (EØF) nr. 684/92, som endret ved forordning (EF) nr. 11/98. Sammen med forordning (EF) 12/98 om fastsetting av vilkårene for at transportører skal kunne utføre innenlands persontransport på veg i en medlemsstat der de ikke hører hjemme, utgjør denne rettsakten det juridiske

grunnlaget for det internasjonale marked for persontransport på veg. Disse forordningene er gjennomført i norsk rett, jf. forskrift om internasjonal person- og godtransport, samt kabotasje av 26. mars 2003 nr. 402 § 4, første og tredje ledd.

Avskaffelsen av grensekontroll og veksten i transportsektoren er ikke alltid blitt fulgt opp med tilstrekkelig tiltak til beskyttelse av passasjerenes rettigheter. Buss er et viktig transportmiddel, og det er derfor ønskelig å få fastsatt bestemmelser om adgangen til dette markedet og regler som sikrer brukernes rettigheter på en bedre måte. Dårlig adgang til busstransport kan hindre integreringen av mange borgere, noe som er til skade for hele samfunnet.

Når det gjelder persontransport med buss peker Kommisjonen på tre områder av særlig betydning. 1) bevegelsehemmedes rettigheter, 2) spørsmålet om erstatningsansvar og 3) kompensasjon og assistanse i tilfelle av avbrutte reiser.

I motsetning til andre transportområder er busstransport verken omfattet av internasjonale avtaler (med enkelte unntak) eller EØS-lovgivning som fastsetter rettigheter for passasjerer. Beskyttelsesnivået for busspassasjerer varierer dermed fra medlemsstat til medlemsstat og passasjerene er henvist til medlemsstatenes egne erstatningsansvarsordninger, regler om god forretningspraksis og transportvirksomhetenes frivillige kundeserviseordninger. I enkelte medlemsland har transportvirksomhetene inngått omfattende frivillige avtaler om bl.a. hensiktsmessig klagebehandling og tvisteløsning mellom passasjerer og transportvirksomheter. Kommisjonen mener slike frivillige avtaler kan føre til en urimelig begrensning av konkurransen.

Reglene om transportvirksomhetenes erstatningsansvar er svært forskjellige i de ulike landene, og det finnes ingen generelle regler om kompensasjon og assistanse i forbindelse med avbrytelse av reiser. Ved en reise som krysser landegrenser kan det være vanskelig for passasjerene å finne frem til den erstatningsordning som gjelder i tilfelle av en ulykke. Passasjerer på langdistansereiser utenfor eget hjemland befinner seg i en sårbar situasjon dersom reisen avbrytes eller de blir utsatt for en ulykke.

Når det gjelder informasjon til passasjerene er det fastsatt generelle forpliktelser i den tidligere nevnte rådsforordning, forordning (EØF) nr. 684/92 om innføring av felles regler for internasjonal persontransport med turvogn og buss, hvor transportvirksomhetene er forpliktet til å offentliggjøre bl.a. rute, stoppesteder og takster. I kritiske situasjoner kan det imidlertid være vanskelig for passasjerene å innhente tilstrekkelige opplysninger.

1.2 Områder adressert i forslaget

Forslaget tar sikte på å fastsette busspassasjerenes rettigheter for å gjøre det mer attraktivt å reise med buss samt høyne tilliten til persontransport med buss. Det er videre ønskelig å skape like konkurransevilkår for transportvirksomheter fra forskjellige medlemsstater og mellom de forskjellige transportområder.

Forslaget fastsetter bestemmelser om:

- Erstatningsansvar i tilfelle av passasjerers død eller skade, samt for bortkommet eller skadet bagasje
- Transportørers ytelse av transporttjenester på like vilkår uansett nasjonalitet eller bopel
- Assistanse til personer med nedsatt funksjonsevne og bevegelseshemmede
- Transportørers forpliktelser i tilfelle av kansellering eller reiseforsinkelser
- Opplysningsplikt
- Klagebehandling
- Generelle regler om håndhevelse

2. Virkeområdet

Forslaget omhandler nasjonal og internasjonal passasjertransport med buss. Spørsmålet om markedsadgang reguleres allerede på EU nivå ved den tidligere nevnte forordning (EØF)nr. 684/92.

Innenlands persontransport, som ivaretar persontransport i byer, forsteder og regionalt, er normalt omfattet av kontrakter om offentlige tjenesteytelser, som i vidt omfang tar hensyn til passasjerrettigheter og servicekvalitet. Busselskapenes forpliktelser og passasjerenes rettigheter er således fastsatt i EØS-statenes nasjonale lovgivning. Statene kan frita disse tjenester fra forordningens virkeområde, forutsatt at de aktuelle kontraktene sikrer passasjerene samme beskyttelse som den foreslåtte forordning.

Kommisjonen foreslår derfor nå å håndtere de spørsmål som på grunn av deres kompleksitet og/eller internasjonale aspekt kun kan løses ved å harmonisere reglene i medlemsstatene.

3. Forholdet til gjeldende rett

Forslaget innfører på noen områder minimumsbeskyttelse for passasjerer, mens det på andre områder fastsetter maksimumsbeskyttelse. Departementet vil vurdere om, og evt. i hvilken grad, forslaget begrenser muligheten for at man i norske rett kan fastsette ordninger som er gunstigere enn det som følger av forslaget, og om norsk rett per i dag går lenger enn det er anledning til i henhold til forslaget.

3.1 Erstatningsansvar for passasjerer og bagasje

Når det gjelder busselskapers erstatningsansvar for passasjerer og deres bagasje, jf. kap. II i forslaget til forordning, er det i norsk rett ingen særskilt regulering for busstransport per i dag. Generelt gjelder lov av 13. juni 1969 nr. 26 (skadeserstatningsloven), mens mer spesifikke regler følger av lov av 3. feb. 1961 om bilansvar (bal).

Det følger av bilansvarsloven § 15 at motorvogner skal være forsikret. Busselskaper må dermed forsikre bussene som benyttes, og vil dermed kunne dekke skader på person og gods iht. loven og forsikringsavtalen.

Utgangspunktet etter bal. § 4, jf. § 5 er at forsikringen skal dekke krav i henhold til et objektivt erstatningsansvar for skade på person og gods som ikke er særlig unntatt.

Når det gjelder personskader dekker forsikringen alle skader uavhengig av om skadelidte var en utenforstående, passasjer eller fører av motorvognen.

Når det gjelder tingsskade dekkes dette under trafikksforsikringen med enkelte unntak. Et viktig unntak er når tingsskaden ikke er forårsaket av selve motorvognen, slike tilfeller faller utenfor bilansvarsloven § 1, jf. § 4. Videre vil gods som sendes med motorvognen falle utenfor ansvaret i bal. § 5 a. Dette er naturlig da den som sender gods med en motorvogn ikke bør ha noe krav mot transportørens trafikksforsikring. Her gjelder reglene om transportansvaret i lov om vegfraktavtaler av 20. desember 1974 nr. 68. Det finnes imidlertid et unntak fra unntaket: "Gangklede og andre vanlege eigne bruksting som folk har på seg eller med seg" som reisegods, dekkes hvis skaden skjer i forbindelse med at personer eller motorvognen blir skadet, jf. bal § 5 a.

3.2 Erstatning for reiseavbrytelser og forsinket avgang

Erstatning for reiseavbrytelser og/eller forsinket avgang, jf. forordningsforslaget kap. IV, faller utenfor bilansvarslovens virkeområde. Dette er ikke særskilt regulert i norsk lov. Gjeldende regler vil derfor måtte bygge på erstatningsregler i kontraktsforhold og tilhørende praksis.

3.3 Rettigheter for personer med nedsatt funksjonsevne

Når det gjelder rettigheter for personer med nedsatt funksjonsevne, jf. kap. III i forslaget til forordning, er det per i dag lite regler i norsk rett på dette området.

Samferdselsdepartementets rundskriv N-2/2006 inneholder regler om tilgjengelighet på ekspressbuss. Her fremgår det at *"selskapene skal følge opp kravet om tilgjengelighet på ekspressbuss, enten ved å tilpasse materiellet slik at bussene blir tilgjengelige for personer med nedsatt funksjonsevne, eller ved å ha et serviceopplegg som ivaretar denne gruppens behov."* Det er satt krav om at personer med nedsatt funksjonsevne som har ekstra behov skal varsle transportøren om dette i rimelig tid.

Lov av 20. juni 2008 nr. 42 om forbud mot diskriminering på grunn av nedsatt funksjonsevne (diskriminerings- og tilgjengelighetsloven) forutsetter at det utarbeides regler for transportmidler i sektorlovgivningen. Samferdselsdepartementet arbeider for tiden med en forskrift om universell utforming av motorvogn i løyvepliktig transport mv. Forskriften er foreløpig ikke vedtatt og vil etter planen kun gjelde nytt materiell.

Fylkeskommunene kan stille ytterligere vilkår for materiell mv. i forbindelse med kjøp av busstjenester mv.

Når det gjelder bussterminaler og krav knyttet til disse i forbindelse med tilrettelegging for personer med nedsatt funksjonsevne, har vi i Norge per i dag ikke noe regelverk som sier hvem som er ansvarlig for dette. Bussterminalene er ofte organisert som aksjeselskap eller andelslag hvor kommunen eller fylkeskommunen er medeiere.

Bussterminalene er som bygningsmasse underlagt lov av 14. juni 1985 nr. 77 Plan- og bygningslov. Universell utforming stiller krav til nye bygg og større ombygginger. Når det gjelder plikt til å iverksette servicetiltak har vi ikke bestemmelser med slikt innhold overfor bussterminaler. Bussterminalene vil ofte fremstå som selvstendige rettssubjekt som offentlig forvaltning ikke har instruksjonsmyndighet over. Busselskapene kjøper imidlertid tjenester fra disse.

3.4 Informasjon, klagebehandling og håndhevingsorgan

Når det gjelder informasjon til passasjerer og klagebehandling, jf. kap. V i forslaget til forordning, er det per i dag ingen bindende regler i norsk rett om dette.

Det er heller ingen regler i norsk rett per i dag som hjemler et organ som kan håndheve retter som fastsatt i forslaget til forordning.

4. Forslagets innhold

4.1 Kommentarer til de enkelte bestemmelsene

Kapitel I

Kapitelet inneholder bestemmelser om formål og definisjoner samt presiserer forordningens virkeområde. Forslaget omfatter transportørens erstatningsansvar, regler om ikke-diskriminering av- og obligatorisk assistanse til personer med nedsatt funksjonsevne. Forslaget fastsetter også transportørens forpliktelser i tilfelle av reiseavbrytelser og bestemmelser om håndhevelse og klagebehandling.

Artikkel 1:

Bestemmelsen fastsetter emnet for forordningen.

Artikkel 2 Virkeområdet:

Bestemmelsen definerer forordningens virkeområde.

Forordningen gjelder for buss i rute. Det gjøres oppmerksom på at turvogn kun er omfattet av reglene i forordningens kapittel 2 om erstatningsansvar for passasjerer og bagasje.

Artikkel 3 Definisjoner:

Her fastsettes definisjonene.

Artikkel 4:

Bestemmelsen omhandler bevis på inngåelse av en befordringskontrakt, samt at den inneholder et forbud mot å fastsette diskriminerende kontraktsvilkår på grunnlag av statsborgerskap eller hjemsted.

Artikkel 5:

Her presiseres det at de rettigheter som er fastsatt i forordningen er ufravikelige. Busselskapene kan imidlertid tilby kontraktsbetingelser som er gunstigere for passasjerene enn det som følger av forslaget.

Kapitel II

I dette kapitelet fastsettes det regler om transportørens erstatningsansvar ovenfor passasjerer og deres bagasje. Passasjerer som utsettes for en ulykke har rett til et forskuddsbeløp for å avhjelpe de økonomiske vanskelighetene som de og/eller deres familier ellers vil kunne få som følge av skade eller vedkommende passasjers død.

Kapitelet fastsetter også regler om erstatning ved bortkommet eller skadet bagasje.

Reglene i kapitelet gjelder også for turvogn.

Artikkel 6:

Bestemmelsen fastsetter regler om erstatningsansvar i tilfelle av død eller skade.

Artikkel 7:

Bestemmelsen inneholder generelle regler om skadeserstatning.

Artikkel 8:

Her fastsettes det et krav om at transportørene skal utbetale forskuddsbeløp i tilfelle av en ulykke.

Artikkel 9:

Bestemmelsen fastsetter regler om erstatning for bortkommet eller skadet bagasje.

Kapitel III

Kapitlet omhandler i hovedsak personer med nedsatt funksjonsevnes adgang til busstransport. Denne kategori passasjerer er ofte forhindret fra å reise med buss på grunn av manglende adgang til befordringsmiddelet, i tillegg yter ikke transportørene den nødvendige assistanse. Dette kapitlet tar fatt på disse problemene ved å forby diskriminering på grunn av nedsatt funksjonsevne i forbindelse med bestilling av reise eller ombordstigning. Unntak finnes hvor det er nødvendig ut fra hensynet til lovfestede sikkerhetsbestemmelser.

I vedlegg I fastsettes det hvilken form for assistanse som skal ytes i bussterminalene og ombord i bussene. Assistanse skal ytes gratis under den forutsetning at passasjerer har meldt fra om sitt behov for assistanse på forhånd og ankommer bussterminalen på et nærmere avtalt tidspunkt forut for avgangstiden. Transportørens personale samt personalet på bussterminalen skal ha den nødvendige kunnskapen for å kunne yte assistanse til personer med nedsatt funksjonsevne.

Artikkel 10:

I denne artikkelen fastsettes det regler for å forhindre at passasjerer nektes befordring på grunnlag av nedsatt funksjonsevne.

Artikkel 11:

Her fastsettes unntak, spesielle betingelser og krav om opplysninger vedrørende reglene i dette kapitlet.

Artikkel 12:

Bestemmelsen fastsetter generelle regler om adgang for personer med nedsatt funksjonsevne.

Artikkel 13:

Her fastsettes det regler om rett til assistanse for personer med nedsatt funksjonsevne.

Artikkel 14:

Denne artikkel inneholder reglene for den assistanse som skal ytes i bussterminalene.

Artikkel 15:

Bestemmelsen fastsetter reglene for den assistanse som skal ytes om bord i bussen.

Artikkel 16:

Her fastsettes betingelsene for at assistanse skal ytes.

Artikkel 17:

Bestemmelsen omhandler busselskapenes og billettutstedernes formidling av informasjon om passasjerer med nedsatt funksjonsevnes behov for assistanse til tredjeparter.

Artikkel 18:

Her fastsettes det plikt til å sørge for at personalet får den nødvendige opplæring med sikte på å kunne bistå personer med nedsatt funksjonsevne.

Artikkel 19:

Regler om erstatning for bortkommet eller skadet bagasje/hjelpemidler.

Kapitel IV

Dette kapitelet omhandler transportørenes forpliktelser i tilfelle av reiseavbrytelser, kanselleringer eller forsinkelser. Ved kanselleringer og ved reiser på mer enn tre timers varighet som er mer enn to timer forsinket, er transportørene forpliktet til å tilby akseptable alternative transporttjenester innenfor en rimelig frist, eller hvis det ikke er mulig, å opplyse passasjerene om andre selskapers tjenester. Transportører som ikke overholder dette kravet skal betale en kompensasjon på opptil 100 % av billettprisen. Passasjerene har under alle omstendigheter rett til å få opplysninger om reisen.

Artikkel 20:

Bestemmelsen inneholder de generelle reglene vedrørende erstatningsansvar i forbindelse med kansellering og lange forsinkelser. Den fastsetter regler for retten til informasjon, retten til å få tilbudt en alternativ reiserute og/eller refusjon og kompensasjon i tilfelle av kansellering eller lange forsinkelser.

Artikkel 21:

Her fastsettes passasjerenes rett til informasjon om reisen ved forsinkelser

Artikkel 22:

Bestemmelsen gir mulighet til å søke om ytterligere kompensasjon ved å ta saken til de nasjonale domstoler.

Artikkel 23:

I denne artikkelen fastsettes transportørenes plikt til å samarbeide om å vedta bestemmelser som skal styrke passasjerenes rettigheter og høyne kvalitetsnivået.

Kapitel V

I dette kapitlet forplikter transportørene seg til å utarbeide interne klagebehandlingsprosedyrer. Behandlingen av passasjerklager er underlagt strenge frister. Transportøren og de ansvarlige for bussterminalen har plikt til å opplyse passasjerene om deres rettigheter.

Artikkel 24:

Bestemmelsen omhandler de reiseopplysninger som en transportør og de ansvarlige for bussterminalen har plikt til å gi passasjerene.

Artikkel 25:

Her fastsettes det krav om at transportørene og de ansvarlige for bussterminalene skal opplyse passasjerene om deres rettigheter i henhold til denne forordning.

Artikkel 26:

Her fastsettes det regler om klagebehandling.

Kapitel VI

I dette kapitlet fastsettes det regler om håndhevelse og om de nødvendige institusjonelle rammer. Medlemsstatene skal utpeke nasjonale håndhevelsesorganer, hvor passasjerene kan sende klager vedrørende påståtte overtredelser av deres rettigheter i henhold til denne forordning. Disse nasjonale organer skal samarbeide med hverandre. Medlemsstatene skal videre fastsette forebyggende sanksjoner for overtredelser av passasjerenes rettigheter.

Artikkel 27:

Artikkelen omhandler håndhevelse av forordningen, og krever spesielt at medlemsstatene utpeker nasjonale håndhevingsorgan som kan motta klager fra passasjerene om angivelige brudd på deres rettigheter i henhold til denne forordningen.

Artikkel 28:

Bestemmelsen krever at håndhevingsorganet årlig publiserer en rapport om deres aktiviteter.

Artikkel 29:

Her etableres prinsippet om samarbeid mellom nasjonale håndhevingsorgan.

Artikkel 30:

Bestemmelsen krever at medlemsstatene fastsetter forebyggende straffer dersom passasjerrettigheter brytes.

Kapitel VII Avsluttende bestemmelser

Artikkel 31:

Her fastsettes det at Kommisjonen skal avlegge en rapport om forordningens funksjon til Europaparlamentet og til Rådet tre år etter at forordningen trådte i kraft.

Artikkel 32:

Bestemmelsen gjelder endring av Europaparlamentets og Rådets forordning 2006/2004 om samarbeid mellom nasjonale myndigheter med ansvar for håndheving av forbrukervernlovgiving.

Artikkel 33:

Her fastsettes datoen for forordningens ikrafttreden.

Vedlegg I

Vedlegget fastsetter omfanget av den assistanse som skal ytes til personer med nedsatt funksjonshemming eller nedsatt bevegelighet.

Vedlegg II

Vedlegget gjelder opplæring av personale i forhold til personer med nedsatte funksjonsevner og opplæringens innhold.

Kommisjonens forslag inneholder foruten selve forslaget til forordning en grundig gjennomgang av bakgrunn og virkeområde. Det vises til Kommisjonens forslag pkt. 3 for en gjennomgang av forslagens overensstemmelse med EUs øvrige politikk og mål, pkt. 4 for en oppsummering av kommisjonens høring av interesserte parter og konsekvensanalyse og pkt. 5 for en gjennomgang av forslagens rettslige aspekter.

5. Vurdering av forslaget

Forslaget går langt i å etablere rettigheter for busspassasjerer, og reiser flere problemstillinger i forhold til dagens rettstilstand og i forhold til implementeringen. Først og fremst må det vurderes i hvilken grad de rettigheter som nedfelles i forslaget går ut over det som dekkes av gjeldende nasjonal rett.

Videre er det viktig å vurdere hvorvidt innføring av ny felles lovgivning på dette området vil medføre en svekkelse av eksisterende passasjerrettigheter.

Departementet ber derfor høringsinstansene legge særlig vekt på dette forholdet i sin vurdering av forslaget. Vi ber også om en vurdering av om de foreslåtte reglene er den mest optimale måten å ivareta de aktuelle hensyn.

Nedenfor kommenteres noen særlige problemstillinger.

Artikkel 2 (2) i forslagets kapittel I Generelle bestemmelser, gir adgang til å unnta busstransporttjenester i byer, forsteder og regionalt som er omfattet av en offentlig tjenesteytelseskontrakt på betingelse av at tilsvarende rettigheter etableres i kontrakten. Spørsmålet er om det er hensiktsmessig å unnta disse tjenestene fra de foreslåtte reglenes virkeområde, eller om rettighetene bør forankres i lov- og forskrift for sektoren generelt.

Et særlig spørsmål som forslaget reiser under kapittel II om busselskapenes erstatningsansvar er plikten til å utbetale et forskuddsbeløp ved dødsfall eller skade som følge av en ulykke, jf. artikkel 8. Denne rettigheten er per i dag ikke en del av nasjonal erstatningsrett.

Bestemmelsene i artikkel 9 i forslaget, om busselskapers erstatningsansvar for bortkommet eller skadet bagasje som de har overtatt ansvaret for, vil ha selvstendig betydning i de tilfeller hvor slik skade ikke faller inn under bilansvarsloven. Dette gjelder for eksempel i forhold til bilansvarsloven § 1 om skade som ikke kan tilbakeføres til noe motorvogn ”gjer”, eksempelvis skade fra annen bagasje og feil lasting.

Når det gjelder forslagets kapittel III om rettigheter for personer med nedsatt funksjonsevne oppstår spørsmålet om hvem som skal ha ansvar for krav som stilles til bussterminalene. Forslaget utpeker dels busselskap, dels terminalholder og dels reisebyrå/agent som pliktobjekt. I henhold til lov av 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportloven) skal busselskapene ha løyve. Det kan argumenteres for at reisebyråer og agenter til en viss grad kan identifiseres med løyvehaver hva gjelder ansvar.

Forslaget benytter terminologien ”bussterminalernes forvaltningsorganer”, (dansk). Det må avklares hvilke organ som omfattes. De ansvarlige for bussterminalen kan ikke uten videre identifiseres med løyvehaveren, busselskapet. Ansvarsforholdet som forslaget legger opp til er komplisert med hensyn til hvem som er adressater for pliktene, siden alt ikke uten videre kan adresseres til løyvehaver, jf. ovenfor. Det må vurderes i hvilket regelverk disse reglene skal tas inn.

Når det gjelder forslaget til reglene om klageadgang for busselskaper, jf. artikkel 26 og opprettelse av nasjonale håndhevingsorganer, jf. artikkel 27 ber departementet om at høringsinstansene særlig vurderer/kommenterer dette.

Videre ber departementet spesielt om at høringsinstansene vurderer eventuelle økonomiske konsekvenser av forslaget sett i lys av gjeldende norske regler, herunder den praksis selskapene følger ved erstatning for skade, reiseavbrudd mv.

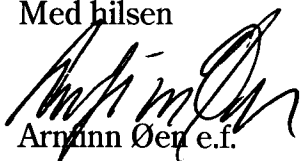
6. Ytterligere informasjon.

Kommisjonens forslag er såpass omfattende at det ikke legges ved her. Alle høringsdokumentene kan leses og lastes ned fra departementets internettside på www.regjeringen.no eller tilsendes på forespørsel. Forslaget er på det nåværende tidspunkt ikke tilgjengelig på norsk og legges derfor ut på dansk på vår hjemmeside.

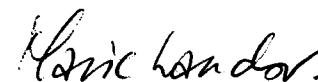
Høringsfristen for forslaget er **28. august 2009**. Høringsuttalelser kan sendes på e-post til postmottak@sd.dep.no.

Samferdselsdepartementet ber om at den enkelte høringsinstans vurderer behovet for, og eventuelt sørger for, oversendelse av høringsbrevet til berørte underinstanser. Vi ber om tilbakemelding dersom dette høringsbrevet bør forelegges instanser som ikke står på høringslisten.

Med hilsen

Arntinn Øen e.f.

Marie Landsverk

Likelydende brev sendt til:

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
AS Urbanet Analyse
Barne- og likestillingsdepartementet
Bilimportørenes Landsforening
Deltasenteret Statens kompetansesenter
for deltagelse og tilgj.het
ECON Pöyry AS
Finansdepartementet
Forbrukerombudet
Forbrukerrådet
Fornyings- og
administrasjonsdepartementet
Funksjonshemmedes Fellesorganisasjon
Helse- og omsorgsdepartementet
HSH
Konkurransetilsynet
KS - Kommunesektorens interesse- og
arbeidsgiverorganisasjon
Kunnskapsdepartementet
Likestillings- og diskrimineringsombudet
Norges Blindeforbund
Norges Handikapforbund
Norges Taxiforbund
Norges Turbileierforbund
Norsk Transportarbeiderforbund
Nærings- og handelsdepartementet
Næringslivets Hovedorganisasjon
Regjeringsadvokaten
Samarbeidsforum for
Funksjonshemmedes Organisasjoner
Samferdselsadministrasjonen i
fylkeskommunene
og Oslo kommune
SINTEF Teknologi og Samfunn
Statens råd for likestilling av
funksjonshemmede
Statens Seniorråd
Transportbedriftenes landsforening
Transportøkonomisk institutt
Utenriksdepartementet
Vegdirektoratet